

Rigtigheden af, hvad jeg har anført imod ham, maatte jo hans Tale være en Meddelelse om, at han havde indgivet sin Demissionsbegæring. Det havde jeg aldeles ikke ventet, thi jeg tror ikke, han gaar frivilligt. Jeg tror ikke, han gaar, før den offentlige Mening her i Landet tvinger ham dertil, men jeg tror heller ikke, det Øjeblik er fjernt.

I Begyndelsen af Justitsministerens Foredrag var der en Del Indrømmelser og en Del Afsvækkelser. Justitsministeren erklærede, at Carl Køhler i alt kun havde faaet for lidt over 500 Kr. Mursten fra Ministerens Teglværk. Denne Erklæring betyder jo grumme lidt, fordi Justitsministeren erklærer, at han sælger Mursten gennem Frederiksholms Teglværk, hvor Køhlerne ere de ledende. Desuden sælges der maaske i mange Tilfælde Sten ikke til Murermestrene, men til Bygherrerne, og Murermestrene have jo en stor Indflydelse paa, hvis Sten Bygmestrene skulle have. Derfor var ogsaa den højtærede Justitsministers Erklæring om hans Forhold til Bygmester Adolphsen sat paa Skruer. Jeg vil føre Vidner paa, at de Bygninger, som Bygmester Adolphsen har opført, ere byggede af Sten fra Teglværket, muligvis saaledes, at de ere gaaede igennem Frederiksholms Teglværk.

Den højtærede Minister tillægger ikke „Politiken“s Dokumentation med Hensyn til „Middagsposten“ nogen som helst Betydning. I Gaar tillagde han dog nogle Telegrammer fra England den allerstørste Betydning, en saadan Betydning, at han paa Grundlag deraf optraadte saa inhumant overfor de russiske delegerede, som han gjorde. Men saadan er den højtærede Justitsminister, den ene Dag tillægger han de engelske Telegrammer i „Politiken“ den allerstørste Betydning, saa at han paa Grundlag deraf finder Anledning til at optræde inhumant, den anden Dag tillægger han det ikke den fjerneste Betydning, hvad der staar i „Politikken“, og taler haanligt derom, naar det ikke passer i hans Kram. Saadan er netop hele Justitsministerens Argumentation.

Med Hensyn til de Dispensationer, om hvilke jeg havde nævnt, at de vare skete, efter at Mandal-Bertelsen havde taget sig af Sagen, var det klart, at Justitsministeren ikke afkræftede min Paastand for det ene Tilfældes Vedkommende, og for det andet Vedkommende erklærede han, at den omtalte Dame ved at henvende sig direkte til ham havde faaet Bevillingen.

Men i dette Tilfælde var Forholdet jo det, at hun først havde været hos Mandal-Bertelsen og faaet det Raad at gaa til Justitsministeren.

Ja, paa dette sene Stadium, vi nu staa, tror jeg, at jeg, ogsaa hvad selve Realiteten af de Udtalelser angaar, der ere faldne fra Justitsministeren, vil kunne nøjes med disse Bemærkninger, idet jeg saa til sidst slaar fast, at for Kærnepunkterne i Sagen har Justitsministeren ikke givet en Redegørelse, der vil blive tagen for god af den sunde offentlige Mening her i Landet. Hans Meddelelse af Bevillinger, hans Fratagelse af en Bevilling til Ledelsen af et Biograf-teater og hans derpaa følgende Meddelelse af Bevillingen er et Slag i Ansigtet paa den sunde offentlige Mening her i Landet. Jeg glemte før at bemærke, at jeg ikke fik noget Svar paa, hvorledes det var gaaet til med Hensyn til den Sum, som skal være fastsat for Fru Køhler — der er jo ogsaa i Aften fra anden Side gjort opmærksom derpaa. Jeg spørger derfor atter den højtærede Justitsminister: Faa de to, Fru Køhler og Fru Hennings, hele Indtægten op til 50,000 Kr. af dette Biograf-teater?

Der var mange andre Spørgsmaal i mit Foredrag, som den højtærede Justitsminister lod ligge, men det bliver for sent at komme ind paa dem. Jeg vil da slutte med at sige, at der er fremkommet fra min Side saavel som fra andre ærede Medlemmer her i Salen saadanne Angreb paa Justitsministeren, at jeg ikke forstaar, at det vil være muligt for Demokratiet her i Landet at forberede sig paa eventuelt at tage Kampen op med Finansmagten og dens Repræsentation, uden at Justitsministeren i Forvejen forsvinder af Ministeriet.

Justitsministeren (Alberti): Ja, efter den Imødegaaelse af mine Udtalelser, det ærede Medlem kom med, tror jeg, at det høje Ting vil erkende, at jeg behøver ikke at sige meget. Det ærede Medlem klagede over noget, han kaldte mit Benægtelses-system. Ja, jeg synes, at dette — med en god Samvittighed at kunne afvise alle det ærede Medlems Insinuationer — er et betydeligt bedre System end det, det ærede Medlem følger ved uden Skygge af Bevis at fremsætte sine Insinuationer. Jeg vilde have foretrukket, at det ærede Medlem havde fulgt et Bevissystem, men i Stedet derfor siger det ærede Medlem: Jeg skal nok en anden Gang bevise det alt sammen. Det ærede Medlem søgte, uden at det paa